

— Всемогъщи Боже! Съвсѣмъ осиромашехъ! Жена ми и дѣцата ми нѣма какво да ядатъ. Помогни ми. Моля те още, кажи, какво да направятъ вълкътъ, ябълката и рибата, за да се избаватъ отъ страдания?

И чулъ се гласъ:

— „Слушай, Глупчо и запомни:—Въ гърлото на рибата е закаченъ скжпоцѣненъ камъкъ; ако се извади този камъкъ, ще оздравѣе. Подъ ябълката между коренитѣ ѝ е заровено гърне съ жълтици. То прѣчи на коренитѣ да смучатъ сокъ за цвѣтоветѣ и затова не завързватъ плодъ. Извади това гърне и тя ще дава плодъ. Вълкътъ, за да се избави отъ страдания, трѣбва да изяде само единъ глупавъ човѣкъ. И твоята молба, Глупчо, е изпълнена: — ти ще бждешъ богатъ. Хайде върви си!“

VI.

Зарадвалъ се нашъ Глупчо и тръгналъ назадъ. Ето дохожда най-напрѣдъ на брѣга на морето, а рибата го чака съ нетърпѣние.

— „Кажи, добри човѣче, какво ти каза Богъ за моето нещастие?“ завикала тя като го видѣла отдалечъ.

— „По-напрѣдъ ме прѣнеси на другия брѣгъ на морето, тамъ ще ти кажа, какъ ще се избавишъ,“ казалъ Глупчо.

И тя го прѣнесла. Глупчо ѝ казва:

— „Въ гърлото ти е закаченъ скжпоцѣненъ камъкъ; ако се извади, ще оздравѣешъ.“

— „Добри човѣче! — замолила се рибата: извади този проклетъ камъкъ и го земи: — хемъ самъ ще забогатѣешъ, хемъ мене ще избавишъ отъ страдания.“

— „Ей сега! извикалъ съ усмивка Глупчо: и безъ твоя камъкъ Богъ ще ми прати богатство!“ И тръгналъ по-нататкъ. Дошълъ при ябълката и не ще да погледне.

— „Послушай, добри човѣче, послушай почнала да му се моли ябълката:—кажи ми за Бога, отъ какво е моето нещастие?“